Dimecres 32 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 17,11-19): I s'esdevingué, mentre anava a Jerusalem, que Jesús (...) digué: «¿No quedaren nets els deu? I els nou, on són? ¿No s'ha trobat ningú que tornés a donar glòria a Déu, més que aquest estranger?». I li digué: «Aixeca't, ves-te'n; la teva fe t'ha salvat».

La pregària d'acció de gràcies

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, ¿imitem el leprós guarit, que torna a Jesús a donar-li gràcies? De fet, només «un d'ells, quan veié que havia estat guarit, tornà enrere glorificant Déu». Jesús troba a faltar els altres nou. Sant Agustí donà la següent sentència: «'Gràcies a Déu!': no hi ha res que hom pugui dir amb major brevetat (...) ni fer amb major utilitat que aquestes paraules».

Com en altres circumstàncies, Jesús pronuncia l'expressió: «La teva fe t'ha salvat». És la fe la que salva l'home, tot restablint-lo en la seva relació profunda amb Déu, amb si mateix i amb els altres; i la fe es manifesta en l'agraïment. Qui sap agrair, com el samarità guarit, demostra que no considera ho tot com quelcom degut, sinó com un do que, inclús quan arriba a través dels homes o de la naturalesa, prové en definitiva de Déu.

—La fe requereix que l'home s'obri a la gràcia del Senyor; que reconegui que tot és do, tot és gràcia. Quin tresor s'amaga en aquesta petita paraula: "gràcies"!